

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqquisitionis Hispaniarvm Qualificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1670

Index Tractatvum, Dispytationvm, Et Quaestionvm huius Tomi II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77011)

INDEX TRACTATVVM, DISPVATIONVM, ET QVAESTIONVM huius Tomi II.

TRACTATVS IX.

De Scientiâ, atque aded de Sapienciâ Dei.

DISPVTATIO 23. De scientiâ Dei in com-
muni, & eius obiecto. pag. 1.

Quaestio 1. Vtrum in Deo sit scientia. Et
qualis. p. 1.

Quaest. 2. Vtrum in Deo sit scientia per modum
actus primi. p. 5.

Quaest. 3. An detur in Deo simplex apprehensio,
iudicium, & discursus. Et qua ratione. p. 15.

Quaest. 4. Vtrum scientia actualis Dei vnus om-
nino sit simplex actus; vel plures aliqua ratio-
ne distincti. p. 19.

Quaest. 5. Quotuplex sit scientia Dei. p. 23.

Quaest. 6. Quomodo Deus cognoscat relationem,
& terminum. Vbi de denominationibus ex-
trinsecis, vel semiextrinsecis. p. 26.

Quaest. 7. Quomodo Deus vnum obiectum in ip-
somet, in alio, aut ex alio valeat cognosce-
re. p. 33.

Quaest. 8. Quodnam sit obiectum formale, mo-
tuum, & specificatum scientiâ Dei. p. 35.

Quaest. 9. Vtrum scientia Dei cum suo obiecto me-
taphysicè connexa sit; aut aliter ad illud rela-
ta. p. 38.

DISPVATIO 24. De scientiâ, qua Deus se
ipsum cognoscit. p. 39.

Quaestio 1. Vtrum Deus se totum in se ipso co-
gnoscat. Et qua ratione. p. 39.

Quaest. 2. Vtrum Deus aliquam sui formalitatem
in alia, aut ex alia cognoscat. p. 42.

Quaest. 3. Vtrum Deus se ipsum cognoscat in
creaturis. Et qua ratione. p. 43.

Quaest. 4. An Deus se cognoscat ex creaturis. p. 45.

Quaest. 5. Vtrum Deus comprehensiuè se cogno-
scat. Et qua ratione. p. 45.

DISPVATIO 25. De scientiâ, qua Deus cog-
noscat creaturas, & cetera extra se ipsum co-
gnoscibilia. p. 47.

Quaestio 1. Vtrum Deus cognoscat creaturas im-
mediatè, & in ipsis met. p. 47.

Quaest. 2. An, & qua ratione cognoscat Deus
creaturas in se ipso, in aliquaue formalitate
sui, vt omnipotentia, scientia, idea, amore
ipsarum creaturarum, &c. p. 49.

Quaest. 3. Vtrum Deus ex se ipso cognoscat crea-
turas. p. 55.

Quaest. 4. Vtrum Deus vnâ creaturam in alia;
aut ex alia cognoscat. p. 56.

Quaest. 5. Vtrum Deus cognoscat non enia. Et
qua ratione. p. 56.

Quaest. 6. Vtrum Deus cognoscat mala. Et quo-
modo. p. 61.

Quaest. 7. Vtrum Deus cognoscat enunciabilia.
Et qualiter. p. 62.

DISPVATIO 26. De scientiâ Dei merè natu-
rali. p. 62.

Quaestio 1. Quas veritates obiectiuas metaphy-
sicè necessarias cognoscat Deus circa creaturas
possibiles. Et quibus actibus. p. 62.

Quaest. 2. Quas veritates obiectiuas metaphysicè

necessarias cognoscat Deus circa chymeras im-
possibiles. Et quibus actibus. p. 64.

Quaest. 3. Quas veritates obiectiuas metaphysicè
necessarias cognoscat Deus circa se ipsum. Et
quibus actibus. p. 66.

DISPVATIO 27. De scientiâ Dei merè libe-
râ. p. 67.

Quaestio 1. Quid sit, & quotuplex veritas obie-
ctiuâ contingens. p. 67.

Quaest. 2. Quid sit in quavis re existente, esse
praesentem, & esse praeteritam, & esse futuram.
Quotuplexque sit praeteritio, praesentia, & fu-
turitio rerum. p. 68.

Quaest. 3. Vtrum propositiones singulares, &
absolutae de futuro contingente, earumque
obiecta determinatam veritatem, vel falsita-
tem habeant. p. 70.

Quaest. 4. Vtrum Deus certò cognoscat obiecta
contingentia absoluta. p. 81.

Quaest. 5. Vtrum obiecta contingentia absoluta in
se ipsis cognoscantur à Deo. p. 82.

Quaest. 6. Vtrum obiecta contingentia absoluta
simul, & semper, atque adeò ab aeterno, &
in aeternum praesentia physicè sint aeternitati
Dei. A taliue praesentia subinde habeant, ei-
se cognoscibilia; cognosque à Deo in se ipsis
simul, & semper, atque adeò ab aeterno, &
in aeternum. p. 83.

Quaest. 7. An, & quomodo cognoscat Deus obie-
cta contingentia absoluta in se ipso, aut etiam
ex se ipso, in aliquaue, aut ex aliqua forma-
litate sui, vt omnipotentia, scientia, idea, aut
volitione de obiectis ipsis. p. 83.

Quaest. 8. Vtrum Deus in causâ creatâ proximè li-
berâ cognoscat effectum futurum. p. 88.

Quaest. 9. Vtrum Deus cognoscat sua decreta vt
futura. p. 90.

DISPVATIO 28. De scientiâ Dei conditionatâ
tum generaliter, tum specialiter acceptâ. p. 92.

Quaestio 1. Quid sit obiectum conditionatum:
quid scientia, siue notitia conditionata: &
quid propositio, seu enunciatio conditionata:
correspondens tali obiecto & notitia. p. 92.

Quaest. 2. Quotuplex sit obiectum conditionatum:
propositio conditionalis: & scientia, siue no-
titia conditionata. p. 95.

Quaest. 3. Vtrum propositio conditionalis, non so-
lùm in sensu illatiuo, sed etiam in coniunctiuo,
& causali veritatem, aut falsitatem determina-
tam habeat. p. 98.

Quaest. 4. Quid debeat poni ex parte conditio-
nis, & quid ex parte conditionati, vt ve-
ritas obiectiuâ conditionatâ sit cognoscibilis à
Deo. p. 102.

Quaest. 5. Vtrum Deus certò, & infallibiliter co-
gnoscat obiecta conditionata necessaria. Et qua
ratione. p. 109.

Quaest. 6. Vtrum Deus certò, & infallibiliter co-
gnoscat obiecta conditionata contingentia. Et
qua ratione. p. 113.

Quaest. 7. Vtrum Deus cognoscat contingentia
conditionata ante omne decretum actu exis-
tens

Index Tractatum

- rens suæ voluntatis. Aut etiam independen-
ter à quouis alio decreto eorum prædefiniti-
uo. p. 127.
- Quæst. 8. Vtrum contingencia conditionata de-
conditione, quam vocant disparatam, à Deo
cognoscantur. Et qua ratione. p. 177.
- Quæst. 9. Vtrum Deus cognoscat sua decreta vt
conditionatè futura. Et qua ratione. p. 183.
- DISPVATIO 29. De Ideis diuinis. p. 189
- Quæstio 1. Quidnam idea sit. Et an in Deo sint
ideæ. p. 189.
- Quæst. 2. In quonam consistant ideæ diuinæ.
pag. 190.
- Quæst. 3. Quænam alia circa diuinæ ideæ deter-
minanda restent. p. 195.

TRACTATVS X.

De voluntate Dei.

- DISPVATIO 30. De libertate voluntatis in
genere. p. 198.
- Quæstio 1. Quid sit causa libera. Quid necessa-
ria. Et quænam operatio libera, quænam ne-
cessaria dicatur. p. 199.
- Quæst. 2. In quo consistat libertas actus primi.
Et quid sit liberum arbitrium. p. 200.
- Quæst. 3. Quoruplex sit libertas actus primi.
Quotuplex itidem necessitas. p. 201.
- Quæst. 4. In quibus potentijs, seu in quibus re-
bus libertas actus primi esse possit. p. 204.
- Quæst. 5. Quænam in vniuersum sint requisita ad
libertatem actus primi. p. 212.
- Quæst. 6. Quænam ad libertatem contrarietatis,
atque ad libertatem anonymam sint requisi-
ta. p. 239.
- Quæst. 7. Vtrum voluntas proximè libera in actu
primo per puram omissionem actus secundi
suam libertatem exercere possit. Et quali-
ter. p. 243.
- Quæst. 8. Quænam necessitas opponatur libertati
actus primi. p. 251.
- Quæst. 9. Vtrum omnis causa secunda titulo ta-
lis egeat per præuium aliquem Dei concu-
sum præmoueri, siue prædeterminari ad cau-
sandum. p. 255.
- Quæst. 10. Vtrum concursus Dei præuius in phy-
sica prædeterminatione consistens, qualis po-
nitur ab Auctoribus citatis supra quæst. 9.
num. 330. cum libertate causæ secundæ componi
possit. p. 279.
- Quæst. 11. Qualiter per prædeterminationem di-
iunctiuam necessitas vaga, seu disiunctiuam ad
aliquem, aut ad aliquos actus sub disiuncti-
one veniat voluntati imponenda. p. 305.
- Quæst. 12. Vtrum imperium efficax voluntatis li-
bertatem ipsius immediatam ad actum impera-
tum tollat. p. 313.
- Quæst. 13. Qualiter voluntas libera libertate actus
primi ad actum secundum liberum sese deter-
minet. p. 323.
- Quæst. 14. Qualiter libertas voluntatis adstruenda
sit relatè ad tempus, in quo illa exercenda est
per actum secundum. p. 324.
- Quæst. 15. Quænam ex parte intellectus sint re-
quisita ad libertatem voluntatis. Et quali-
ter. p. 330.
- Quæst. 16. Qualiter à libertatibus vnius, vel plu-
rium voluntatum seu differentibus, seu non-
differentibus inter se actus liberi seu differentes,
seu non differentes inter se procedere possint de
facto. p. 337.

- Quæst. 17. In quo consistat libertas actus secun-
di. p. 344.
- Quæst. 18. Vtrum omne contingenter existens à
nura causæ liberæ ipsius existentiæ determi-
nantis debeat necessariò pendere. Et qua ra-
tione. p. 355.
- Quæst. 19. An ex hypothesi, quòd causa prima
ageret ex necessitate nature, aliqui effectus ni-
hilominus possent contingentes euadere à liber-
tate causæ secundæ. p. 357.
- DISPVATIO 31. De naturâ, & proprietatibus
voluntatis Dei in communi. p. 360.
- Quæstio 1. Vtrum in Deo sit voluntas. Et qua-
lis. p. 360.
- Quæst. 2. Vtrum in Deo sit voluntas per modum
actus primi. p. 363.
- Quæst. 3. Vtrum Deus libero arbitrio polleat. Et
quale illud sit. p. 370.
- Quæst. 4. Qua ratione volitio diuina libera sit.
pag. 375.
- Quæst. 5. Vtrum Deus libertatem suam per pu-
ram actus omissionem exercere possit. p. 425.
- Quæst. 6. Quomodò volitio diuina sit immuta-
bilis, & æterna. Et qualiter libertas eius
cum ipsius immutabilitate, æternitateque co-
hæreat. p. 431.
- Quæst. 7. Vtrum libertas voluntatis diuinæ om-
nium libertatum excogitabilium maxima sit.
pag. 436.
- DISPVATIO 32. De obiecto diuinæ voluntatis
accepto vniuersè. p. 438.
- Quæstio 1. Quodnam sit, loquendo vniuersè,
obiectum diuinæ voluntatis. p. 438.
- Quæst. 2. Vtrum obiectum formale diuinæ volun-
tatis sit sola bonitas increata; vel etiam crea-
ta. p. 442.
- Quæst. 3. Vtrum Deus semper, & infallibiliter
velit optimum. p. 450.
- Quæst. 4. Vtrum ex parte obiecti, aut aliunde
aliqua causa assignari possit volitionis diuinæ.
pag. 468.
- Quæst. 5. Qua ratione voluntas Dei feratur, aut
ferri possit in obiecta relata. p. 470.
- Quæst. 6. An Deus vnus, & idem obiectum veli-
le possit secundum vnâ formalitatem, & non
secundum aliam. Vel secundum vnâ bonita-
tem, & non secundum aliam. p. 473.
- DISPVATIO 33. De obiectis diuinæ voluntatis
in speciali. p. 474.
- Quæstio 1. Vtrum Deus se totum amet. Et qua
ratione. p. 474.
- Quæst. 2. Vtrum Deus se totum amet liberè; an
necessariò. p. 478.
- Quæst. 3. Vtrum Deus creaturas amet, ac ve-
lit. p. 481.
- Quæst. 4. Vtrum Deus amet, seu velit creaturas
purè possibles in quantum possibles, siue
quoad earum esse possibile. p. 483.
- Quæst. 5. Vtrum Deus necessariò, vel potius li-
berè amet creaturas purè possibles. Atque
etiam iam existentes, seu exituras in aliqua
differentiâ temporis. p. 485.
- Quæst. 6. An voluntas diuina omnia mala odio
habeat, aut possit odio habere. Et vtrum ne-
cessariò, vel liberè. p. 488.
- Quæst. 7. Vtrum Deus aliquo modo possit amare
quælibet mala. Et odissè quælibet bona. Vbi
de peccato possibili. p. 490.
- Quæst. 8. Qua ratione se gerat voluntas Dei;
aut se gerere possit circa non entia. p. 495.

Disputationum, & Quaestionum.

DISPUTATIO 34. De varietate, & passionibus actuum diuinae voluntatis. p.497.

Quaestio 1. Vtrum in Deo plures volitiones aliqua ratione distinctae concedendae sint. p.497.

Quaestio 2. Quot sint actus voluntatis specie diuersi excogitabiles; de quibus dubitari potest, an dentur in Deo. p.499.

Quaestio 3. Vtrum in Deo detur amor stricte, & specialiter sumptus. Et circa quae bona. pag. 501.

Quaestio 4. An in Deo detur affectus gaudij. Et circa quae obiecta. p.504.

Quaestio 5. Vtrum desiderium tam efficax, quam inefficax reperitur in Deo. Et quid de alijs affectibus prosecutionis. p.504.

Quaestio 6. Vtrum in Deo detur amor benevolentiae; & amicitiae; atque etiam amor concupiscentiae. Et circa quae obiecta. p.507.

Quaestio 7. Quinam affectus fugae reperiantur; aut reperiri possint in Deo. Et circa quae obiecta. p.509.

Quaestio 8. An dentur, vel dari possint in Deo decreta efficacia conditionata ex parte obiecti. Et quid de ceteris actibus ex parte etiam obiecti conditionatis. p.511.

Quaestio 9. Quid de decretis, alijsque actibus voluntatis Dei ex parte obiecti disunctionis. pag. 520.

Quaestio 10. Quotique sit possibile, aut etiam de facto detur in Deo imperium voluntatis reflexum. p.521.

Quaestio 11. Quanam alia queri soleant, aut etiam possint circa actus diuinae voluntatis. p.523.

DISPUTATIO 35. De moralitate actuum Dei liberorum. p.527.

Quaestio 1. Quid sit moralitas actuum naturae rationalis. Quotuplex. Et qualis. p.527.

Quaestio 2. Quae ratione actus Dei liberi moraliter sint. p.561.

Quaestio 3. Vtrum virtutes morales proprie dictae reperiantur in Deo. Et quanam illae sint. pag. 568.

TRACTATUS XI.

De Providentia Dei in communi.

DISPUTATIO 36. De ordinatione mediorum in finem in vniuersum. p.579.

Quaestio 1. Quid sit finis. Quid medium. Et quotuplex. p.579.

Quaestio 2. Quid sit intentio finis. Quid electio medij. Et quotuplex. p.580.

Quaestio 3. Qualiter intentio finis, & electio medij possint, aut debeant inter se distingui, vel non distingui. p.582.

Quaestio 4. Qualiter voluntas possit ordinare media ad finem; siue ex intentione finis eligere media. p.585.

Quaestio 5. Qualiter inter finem, & media duplex ordo, alter intentionis, & alter executionis ponendus sit. p.592.

Quaestio 6. Quanam alia circa finem, & media examinanda, atque resoluenda supersint. p.595.

DISPUTATIO 37. De natura prouidentiae Dei, & partium eius. p.598.

Quaestio 1. Quid sit prouidentia diuina. p.599.

Quaestio 2. Vtrum in Deo detur prouidentia omnium rerum. p.600.

Quaestio 3. Quotuplex sit prouidentia Dei. p.601.

Quaestio 4. Quae scientia sit necessaria, vel utilis ad prouidentiam Dei. p.605.

Quaestio 5. Quinam actus voluntatis, aut etiam omnipotentiae diuinae sint necessarii, vel utiles ad prouidentiam Dei. p.612.

Quaestio 6. Vtrum ad prouidentiam diuinam aliquod imperium ad intellectum pertinens aut necessarium sit, aut vile. p.615.

Quaestio 7. Vtrum scientia visionis merè libera possit esse causa sui obiecti proximè, vel remotè: sicque conferre ad aliquam prouidentiam Dei. p.618.

Quaestio 8. Qualiter scientia visionis, quam Deus habet de nostris actibus liberis, cum eorum libertate bene cohaereat. p.627.

Quaestio 9. Vtrum prouidentia diuina consistat in actu intellectus, vel in actu voluntatis, vel in utroque. p.631.

Quaestio 10. Vtrum de ratione prouidentiae diuinae sit consequi finem intentum. p.632.

DISPUTATIO 38. De prouidentia Dei adiutrice causarum secundarum. p.635.

Quaestio 1. Vtrum quoduis constitutum libertatis voluntatis in actu primo necessario debeat à Deo decerni per decretum executionum indifferens ad vtrumuis ex actibus secundis liberis. p.635.

Quaestio 2. Qualiter per scientiam mediam possit, aut debeat dirigi Deus ad conferendum voluntati creatae quodlibet ex constitutis libertatis eius in actu primo. p.642.

Quaestio 3. Qualiter Deus prouideat causis secundis suum concursum generalem. p.647.

DISPUTATIO 39. De prouidentia Dei praedeterminata rerum. p.661.

Quaestio 1. Quid sit, & quotuplex praedeterminatio, seu decretum praedeterminatum actus voluntatis creatae. p.661.

Quaestio 2. Vtrum decretum Dei praedeterminatum actus voluntatis creatae absolutum, & determinatum cum ipsius actus libertate cohaere possit. p.662.

Quaestio 3. Qualiter decretum Dei praedeterminatum actus voluntatis creatae conditionatum ex parte obiecti cum libertate ipsius voluntatis ad talem actum componi possit. p.676.

Quaestio 4. Qualiter decretum Dei disiunctiuum praedeterminans aliquem actum voluntatis creatae vagè, siue sub disiunctione cum libertate ipsius voluntatis ad talem actum possit componi. p.678.

Quaestio 5. Qualiter alij actus aut intellectus, aut voluntatis Dei, qui excogitari possunt connexi cum actu voluntatis creatae, cum illius nihilominus libertate componi possint. p.680.

Quaestio 6. Vtrum Deus de facto praedeterminat actus liberos voluntatis creatae. p.681.

DISPUTATIO 40. De prouidentia Dei supernaturali. p.685.

Quaestio 1. Qualis sit voluntas, qua Deus vult, omnes homines saluos fieri, iuxta Apostolum 1. Timoth. 2. p.685.

Quaestio 2. Vtrum Deus omnibus hominibus prouideat media sufficientia ad salutem. p.690.

Quaestio 3. Qua ratione collatio auxilij inefficacis, seu purè sufficientis benefica sit ei, cui confertur; à voluntateque Dei beneuolè proficiens. p.692.

Quaestio 4. Vtrum Deus possit decernere auxilium prout inefficax, seu per decretum cum eius inefficacia connexum. p.697.

Quaestio 5. Qualiter Deus in prouidentis, & conferendis auxilijs efficacibus specialem exerceat

Index Tractatum

ceat beneficentiam erga eos, quibus illa confert. p.699.

TRACTATUS XII.

De Prædestinatione Sanctorum, & Reprobatione Impiorum.

- D**ISPUTATIO 41. De essentia, & proprietatibus Prædestinationis. p.704.
- Quæstio 1. Vtrum electio absoluta, & efficax Prædestinationum ad gloriam ante præuisa merita possibilis sit, supposito, quod in executione gloria confertur propter merita. p.704.
- Quæstio 2. An sit possibilis electio ad gloriam, præuisis meritis, ita, vt ante merita præuisa nulla intentio ipsius gloriæ absoluta, & efficax præcesserit. p.716.
- Quæstio 3. Vtrum de facto Deus ante præuisa merita eligat Prædestinatos ad gloriam: vel tantum post illa præuisa. p.718.
- Quæstio 4. Quanta sit certitudo tum formalis, tum obiectiua diuinæ prædestinationis. p.725.
- Quæstio 5. Qua ratione diuina prædestinatio cum nostra libertate cohereat. Et an homo habeat in sua potestate prædestinari, vel reprobari. p.727.
- Quæstio 6. An sit possibilis creatura rationalis, quam Deus non queat ad gloriam prædestinare per eius merita obtinendam. p.729.
- DISPUTATIO 42. De causis prædestinationis. pag. 734.
- Quæstio 1. Vtrum, quod antecedit meritum, sub meritum cadere possit, seu esse præmiu- cius. p.734.
- Quæstio 2. Quas causas physicas habeat prædestinatio. p.742.
- Quæstio 3. Quid sit statutum, & certum secundum fidem circa causam moralem prædestinationis. p.742.
- Quæstio 4. Vtrum ex parte Prædestinati concedi possit respectu totius prædestinationis aliquod meritum de congruo, vel aliqua dispositio

- moralis, vel aliqua impetratio proueniens ex viribus arbitrij ante omne donum gratiæ. pag. 745.
- Quæstio 5. An per opera ex gratia facta mereatur quis, aut mereri possit totam suam prædestinationem. p.755.
- Quæstio 6. Qua ratione Christus Dominus fuerit causa prædestinationis hominum. p.757.
- Quæstio 7. An Christus Dominus fuerit causa prædestinationis nostræ, vt electio est. p.761.
- Quæstio 8. Vtrum aliquis purus homo fuerit, aut potuerit esse causa prædestinationis alterius. pag. 764.
- Quæstio 9. An detur aliqua causa, vel ratio ex parte Dei electionis Prædestinationum. p.765.
- DISPUTATIO 43. De effectibus prædestinationis. p.767.
- Quæstio 1. Quæ conditiones necessariae sint, vt aliquid dicatur esse prædestinatio effectus. pag. 768.
- Quæstio 2. Quæ bona ordinis naturalis sint effectus prædestinationis. p.768.
- Quæstio 3. Vtrum malum, vel permissio eius sit effectus prædestinationis. p.770.
- Quæstio 4. Quæ dona supernaturalis ordinis sint prædestinationis effectus. p.775.
- Quæstio 5. Vtrum gratia, & merita per peccatum interrupta, etiam prout primo collata sint prædestinationis effectus. p.777.
- DISPUTATIO 44. De Reprobatione. p.778.
- Quæstio 1. Quid, & quoruplex sit reprobatio. pag. 778.
- Quæstio 2. An Deus ex se ante absolute præuisa Reprobatorum peccata eos ad pœnam æternam aut damni, aut sensus destinauerit; vel saltem destinare potuerit. p.779.
- Quæstio 3. Quas causas habeat reprobatio. p.783.
- Quæstio 4. Quos effectus habeat reprobatio. pag. 784.
- Quæstio 5. Quenam de libro vitæ, de numeroque Prædestinatorum, ac Reprobatorum restent quærenda. p.785.

TRACTA